

מסכת מעשרות

פרק ד משנה א

הכובש, השולק, המולח, חיב. המכאנן באדרמה, פטור. המטבל בשודה, פטור. הפוצע זיתים שיצא מהם השරף, פטור. הסותה זיתים על בשרו, פטור. אם סחת ונמנ לתוכה ידו, חיב. המקפה למלבשיל, פטור. לאגדרה, חיב, מפני שהוא כבר קטו: